

DOTSENT IVAR-JÜRI SIIMON (9.02.1937–20.11.1998)
IN MEMORIAM

Ivar Siimon (nii ta end nimetas ja nii teda kutsuti) on jätnud oma jälje Tartu Ülikooli majandusteaduskonna ajalukku teadlase, õppejõu ja juhina: jõudis kandidaadikraadini, sai dotsendi kutse ning töötas prodekaanina ja kateedrijuhatajana.

Ivar sündis Tallinnas teenistujate perekonnas noorema pojana. Isa Aleksander Siimon oli põllumajandusteadlane, ema Elisabeth Siimon emakeele õpetaja. Seoses isa töökohaga elas pere Kehtnas, hiljem Vahil, siis uuesti Kehtnas ja alates 1945. aastast Pollis. Ema tervise ja Läänemaa armastuse tõttu sai koduks Haapsalu, kus lõpetas 1957. aastal I Keskkooli. Samal aastal alustas ta õpinguid kursandina Tallinna Tehnilises Merekoolis, kust kutsuti ta Nõukogude Armeesse. Sõjaväeteenistus toimus Kurskis kahurväes: algul jaokomandörina, hiljem seersandi ja rühmakomandöri abina. Isiklikus toimikus (TRÜ arhiiv) on ÜLKNÜ Kurski Oblastikomitee aukiri ja komandöri oma käega kirjutatud iseloomustus-soovitus.

Viie sisseastumiseksami (geograafia, NSVL ajalugu, eesti keel, matemaatika, saksa keel) eduka sooritamise järel sai Ivar Siimonist 1960. aastal Tartu Riikliku Ülikooli üliõpilane. „Ivari olek ja tulek oli teistsugune: ta oli läbinud sõjaväeteenistuse ja mehistanud ning kujunes kohe üheks liidriks kursusel ja teaduskonna üliõpilaskonnas (Viires 2015). Iseloomustuste kohaselt *ilmutas ta ühiskondlikus töös häid organisatorlikke võimeid, tegeles kunstilise isetegevusega, paistis silma laialdaste teadmistega paljudelt elualadelt ja oli poliitiliselt väga hästi arenenud.* (TRÜ arhiiv). Diplomitööst „*Kalatoodete sortiment ja tarbimisvääratus Tartu ühiskondliku tootlustamise ettevõtetes 1962–1964 ning arengu perspektiivid*“ sai alguse teadustöö oluline valdkond – ühiskondlik tootlustamine – aastateks. Ülikooli lõpetas ta 1965. aastal toidukaupade kaubatundmise erialal.

Tööle suunati Ivar Siimon ENSV Kaubandusministeeriumi Tallinna Toidukaubastu kaupluse juhatajaks. Kuna ta tundis huvi teadustöö vastu ülikoolis ja samal ajal (2. mail 1965) toodi esmalt TPI juurde (teaduskonna üleviimise kava tõttu) loodud Kaubanduse laboratoorium üle TRÜ-sse (Tartu ülikooli... 2008: 28), siis sai teoks ümbersuunamine TRÜ rektori taotlusel ja ENSV kaubandusministri nõusolekul. I. Siimon töötas täiskohaga noorema teadusliku töötajana septembrist 1965 kuni detsembrini 1967. Esimesteks lepingulisteks käskkirjalisteks uurimistöodeks olid: „*Ühiskondliku tootlustamise ettevõtete kaubakäibe mahu ja tema struktuuri muutuste mõju käibekuludele ja töömahukusele*“ (1966), „*Töö organiseerimise ja tööaja kasutamise analüüs ning tööviljakuse tõstmise teedest Tartu Kaubandusvalitsuse ettevõtetes*“ (1967). Nende põhiseisukohad avaldati „*TRÜ kaubanduslaboratooriumi*

teaduslike tööde annotatsioonides 1965–1968. Tartu 1969“. 1967. aastal alustas ta õppejõu tööd õppeaines „NSV Liidu ja välismaade majandusgeograafia“.

Sel ajal sai võimalikuks TÜ majandusteaduskonna õppejõudude välismaal stažeerimine. Esimeste hulgas oli Ivar Siimon, kes sai NSVL Kõrghariduse Ministeeriumi stipendiumi 15.12.1967–15.10.1968 stažeerimiseks Leipzigi Karl Marxi nimelises Ülikoolis. See oli avardav erialase kirjanduse mõttes ja inspireeriv tulevase väitekirja teema valikul. Alguse sai koostöö dr W. Nürbergeriga Leipzigi Kaubanduskõrgkoolist. 1970. aastal avaldas I. Siimon ajakirjas „*Uut kaubanduses*“ artikli „*Mõningatest majandusreformi printsiipidest Saksa DV tootlustasetevõtetes*“.

Detsember 1968 – jaanuar 1972 oli Ivar Siimon kaubandusökonoomika kateedri stationsaarne aspirant. Valitud teemal esines ta konverentsidel ning avaldas artiklid ajakirjades „*Tehnika ja Tootmine*“ ja „*Nõukogude kool*“ (1972). Viimistlemisjärgus väitekirja jäi tähtaegselt lõpetamata. Mahuka kandidaadidissertatsiooni (453 lk) teemal „*Elanikkonna tegevuskohajärgse tootlustamise probleeme (Eesti NSV näidetele)*“ kaitses I. Siimon TRÜ-s 25. mail 1973. Kuna väitekirja oli eesti keeles, tuli koostada põhjalik (68 lk) venekeelne autoreferaat, mis saadeti TRÜ Nõukogu teadussekretäri poolt 102 aadressaadiile, sh 19 teadusraamatukogule, 59 ülikoolile ja teadusliku uurimise instituudile. Esimeseks oponendiks oli valdkonna tunnustatud professor M. Gregorauskas Vilniuse Riiklikust Ülikoolist. *Rektoraadi kantselei toimik 30.04.1968–27.06.1973* (199 lk). Viie kuu pärast (26.10.1973) kinnitas Moskva Kõrgem Atestatsioonikomisjon (VAK), et Ivar-Jüri Siimonile on omistatud teaduskraad: majandusteaduste kandidaat, tänapäevane doktorikraad (PhD).

Koosseisulise õppejõu, kaubatundmise ja kaubanduse organiseerimise kateedri vanemõpetaja, kohale valiti I. Siimon 29.12.1972. Põhilisteks loengukursusteks olid toidukaubatundmine, toitumise füsioloogilised alused, tähtsamate tööstusharude tehnoloogia, majandusgeograafia. Eraldi nimetamist väärib ühiskondliku tootlustamise ökonoomika, kuna selle alusel lõpetas eriprogrammi alusel üks kaubandusökonoomistide kursus. 1975. aastal avaldas konverentsiteid „*Zur Entwicklung des Gaststättenwesens in ländlichen Gebieten der Estnischen SSR. Handelshochschule Leipzig*“. Konverentsitöös ei õnnestunud tal osaleda, kuna kutse saabus ainult pool aastat enne konverentsi algust (TRÜ arhiiv)!? Ilmusid esimesed õppevahendid „*Ühiskondliku tootlustamise ökonoomika*“, Tartu, 1976 (kaasautor A. Siimon) ja „*Sissejuhatus kaubatundmisse*“, Tartu, 1977 (kordustrükk 1982), mis esindavad I. Siimoni teadustöö üht olulist valdkonda – õppevahendid.

Ivar Siimon oli ka aktiivne õppeekskursioonide ettevalmistamise ja läbiviimise korraldaja. Kõigile kaubatundmise kursustele korraldati kaks õppeekskursiooni, talvel Leningradi ning suvel Lätti-Leetu (hiljem jõuti ka Ukrainasse ja Valgevenesse), kus külastati erinevaid tööstus- ja kaubandusettevõtteid ning kultuuriasutusi. Jätkuvalt aktiivsest ühiskondlikust tegevusest (kuulumine majandusteaduskonna nõukogusse, konkursikomisjoni) on oluline nimetada kaht. Esiteks, määrati I. Siimon 1.08.1974 majandusteaduskonna ühiskondlikuks prodekaaniks üliõpilaste kasvatustöö alal (vabastati 27.09.1976). Teiseks, kureeris ta pidevalt EÜE rühmi. Aktiivse töö eest 1976.

aasta töösuve eest autasustas haridusminister I. Siimonit – Käina rühma kuraatorit – ministeeriumi aukirjaga (30.10 1976). Ta oli ka pooldiplomi idee algataja ja kaubatundmise eriala üliõpilaste innustaja selle läbiviimisel. Pereaarhiivis on temale kingitud seitse pooldiplomit (esimene 1975, viimane 1984).

Kaubatundmise ja kaubanduse organiseerimise kateedri dotsendi kohusetäitjana (1977–1982) jätkus tema teadustöö kaubanduslabori lepinguliste uurimistööde vastutava täitjana. Alates 1973. aastast on need tööd välja antud ka eraldi monograafiatena TRÜ kirjastuses esialgu 150 (alates 1984. aastast 100) eksemplaris, sh I. Siimoni „*Põhifondide efektiivsema kasutamise võimalikkus ühiskondlikus toitlustamises (ETKVL-I andmetel)*“, 1978 (kaasautorid E. Leppik ja P. Peets)“. Ilmusid teadusartiklid teise uurimisvaldkonna – toidukaupade sortimendi ja kvaliteedi probleemid – alalt TRÜ toimetistes ja konverentsimaterjalides. Tunnustamist väärilis tööd TRÜ kaubanduslabori teadusliku konverentsi (1978) organiseerimisel. See aasta on märgilise tähendusega koostöös Vilniuse RÜ ja Läti RÜ-ga. Regulaarselt külastati nende ülikoolide majandusteaduskondi (Krinal 1999). Ivar Siimon oli nende sidemete algataja aastatel 1971–1973 ja elushoidja: konverentsid Riias (1982) ning Vilniuses (1985, 1994, 1998) ja kolleegide osalemine Tartus toimunud konverentsidel (1980, 1988, 1990).

Dotsendi ametikohale valimisele (märts 1982) eelnes TRÜ Nõukogu poolt soovitude andmine dotsendi kutse omistamiseks (10.12.1981). Dotsendi kutse sai I. Siimon kahe aasta pärast: VAKi tunnistus 2. märtsist 1982. Seega üheksa aastat pärast teaduskraadi kaitsmist, mida on tänastel noortel majandusteadlastel raske ette kujutada. Kateedri juhatajaks valiti ta 28.09.1984. See oli aktiivne periood enesetäiendamise (kateedrijuhatajate kvalifikatsiooni tõstmise kursused Moskvas Plehhanovi nimelises Rahvamajanduse Instituudis 1984, arvutikursus ülikoolis 1985) ja teadustöö („*Brigaadilise töötöö palgasüsteem tarbijate kooperatiivide ja rajooni tarbijate kooperatiivide jaotusladudes ja kaubabaasides*“, 1984 (kaasautor J. Sepp); „*Ühiskondlike toitlustusettevõtete tööjõuressursside kasutamise analüüs ja nende efektiivsema kasutamise võimalusi*“, 1986 (kaasautorid V. Ipits ja R. Ohvri)“ vallas.

Samas on võimalik välja tuua mitmeid suurepärase organiseerimistöö tulemusi. Nii loodi tema eestvedamisel ja aktiivsel kaasalõõmisel Nooruse tn õppehoonesse toidukaubatundmise laboratoorium spetsiaalse mööbli (ta osales otseselt mööbli kujundamisel ja tellimisel) ja keemiaalase aparatuuriga, nii et terve rühmaga (15 üliõpilast) sai üheaegselt praktikumi läbi viia (Türk 2017). Kuni selle ajani toimusid toidukaupade eriala üliõpilaste praktikumid ülikooli keemiahoones. Lugupidamisest ja austusest oma endise õppejõu vastu koostas ta „*Keemiakandidaat dotsent Eero Rannaku tööde personaalbibliograafia*.“, Tartu 1987 ja viis TRÜ teadusraamatukogus läbi tema 80. sünniaastapäeva piduliku mälestusürituse. Kiitust ja tunnustust sai ta oma eluajal liiga vähe. Tavapärase meelepidamise (tähtpäevalised kiitused Tartu Ülikooli rektorilt) seast väärilis esile toomist rektori tänu (1989) kaubatundmise ja kaubanduse organiseerimise kateedri juhatajana tehtud töö eest.

Põhitöök olid loengukursused toidukaupade kaubatundmises. „Mõnikord muutusid loengud aruteludeks. Ivar Siimon oli nendes mõttevahetustes alati julgustav. Temast

kiirgas aastatega kogunenud kogemuste baasilt rahulikku enesekindlust ja samal ajal ka sellist nooruslikku uudishimu. Nendes mõttevahetustes oli ta pigem toetav vanem kolleeg, kui kateedri kõrgusest üliõpilaste peale vaatav õppejõud. Ta ei olnud kunagi sarkastiline ega püüdnud mõttevältluse teisele osapoolle kohta kätte näidata või kuidagi viisi teda naeruväärsesse olukorda panna. Ta jäi alati heatahtlikult vaoshoituks, osates hästi häälestuda auditooriumis kujunenud meeleolule“ (Evert 2016) „Ivarile meeldis, kui esitati küsimusi, sest diskussioonid ilmestasid loengut, tekitasid kuulajates huvi.“ (Mauring 2016). Ivar Siimon oli õppejõud, keda tudengid austasid, kellega julgeti diskuteerida erinevatel teemadel tulenevalt tema avatud hoiakust. Ta oskas professionaalse õppejõuna anda huvitavalt edasi oma ainet ja luua tudengitega usaldava ning avatud õhkkonna.“ (Evert 2017). Üliõpilaste ankeedi vastustest (12.09.1989, TRÜ arhiiv) selgus, et ta on üliõpilaste suhtes heasoovlik ja taktitundeline, aines väga asjatundlik, inimesena väga sümpaatne, erapooletu ja objektiivne, arvestab auditooriumi reaktsioone, saavutab hea kontakti (hinnangud 6,6–6,1 7-palli süsteemis). Veel lisati: üliõpilastega suhtlemisel ei pea end tähtsaks, saavutab nendega hea kontakti ka väljaspool loenguid. Ivarit mäletatakse alati heatujulise, avatud ning toreda õppejõuna, kellel oli arenend huumorimeel ning kes oskas läbi just talle omase satiiri/ sarkasmiprisma nii mõnegi ajastutruu „teooria pärl“ tudengitele lihtsalt lahti rääkida.

„Kogu oma tööperioodi jooksul oli ta enamasti, samas enim armastatud, kursusejuhendaja, sest talle meeldis see. Kursusejuhendaja ülesandeks oli jälgida üliõpilaste õppetöö kulgu, vajadusel aidata ja suunata, nagu teevad seda praegused mentorid, aga olla ka kursis üliõpilaste tegevusega väljaspool õppetööd. Viimane puudutas peamiselt kahesuguseid kohustusi: kontrollida aeg-ajalt elu ühiselamutes ja hoida pilk peal erinevatel kursuseüritustel. Kui mõnikord esines ühiselamutes reeglite rikkumisi, siis püüdis Ivar faktilise materjali võimalikult süütumasse vormi valada. Ta oli ka aktiivne üliõpilaste üritustest osavõtja, sest talle meeldis inimestega suhelda, tantsida, rääkida omaaegseid tudenginalju ja tunda ennast noorena.“ (Mauring 2016) Hea huumorisoon tegi temast seltskonnas alati oodatud inimese, kelle seltsis oli lõbus ning kelle naljad kõigil tuju heaks tegid (Adamson 2017). Usaldusväärsed ja sõbralikud suhted üliõpilastega jätkusid ka pärast ülikooli lõpetamist (Türk 2017).

TÜ majandusteaduskonna ajalooramatutes ei ole märkimisväärseks peetud kaubandusüliõpilaste ja -õppejõudude koostöös sündinud ning tegutsenud Eesti Kaubandusüliõpilaste Seltsi (EKÜS) Hermes, kelle üheks initsiaatoriks, korraldajaks, nõustajaks, eestvedajaks ja aktiivseks kaasalõõjaks oli kateedrijuhataja Ivar Siimon. Seltsi eelloona on Vanematekogu märkinud järgmist. „Meie teaduskonna noormeeste osavõtul toimus 23.02.1989 restoranis Humal Nõukogude Armees aastapäeva tähistamine, kuhu olid kutsutud ka teaduskonna meesõppejõud. Sundimatu keskustelu jooksul tekkiski idee asutada kaubandusüliõpilaste ühendus. Sünni tingis vajadus teha midagi tavapäratut, uut moodi, leida uusi võimalusi eneseväljenduseks. I. Siimoni omakäeliselt kirja pandud esialgses tekst oli veidi täpsem. Ürituse eesmärgiks ei olnud niivõrd Eesti Vabariigi aastapäeva avalik (seda tehti vaikselt igas laudkonnas), kuivõrd *meestepäeva* tähistamine, sest kuni 2/3 selleaegsetest meesüliõpilastest pidid teisel-kolmandal kursusel õpingud katkestama ja teenima 2 aastat armees. (Hermes. Pereaarhiiv). Järgenesid organisatsioonilist laadi töökoosolekud. 15.05.1989 võeti TRÜ

Nõukogu saalis 34 asutajaliikme poolt vastu EKÜS Hermes põhikiri. Esimene üldkogu toimus 2.11.1989, kus kinnitati seltsi atribuutika (lipp, vapp, rinnamärgid jne), kodukord ning tegevusprogramm. Edasise aktiivse tegutsemise kohta vaid mõned näited. Lipuõnnistamise tseremoonia 19. mail 1990: üldkogu koosolek, lipu õnnistamine Otepää kirikus, aktus. Kaubandusüliõpilastööde konkurs „*Muutuv Eesti kaubandus*“: auhinnatud tööd kanti ette 17.05.1991 *Lipupäeva* pidulikul konverentsil. Teaduslik konverents „*Eesti majandusteaduste teoreetilised ja praktilised probleemid arenevas turumajanduslikus ühiskonnas*“ (11.05.1992). Diskussioon „*Kaubandus-ettevõtlus a’la Estonia*“ (13.10.1992).

Muutused teaduskonnas (kaubatundjate vastuvõtu lõpetamine ja ühine vastuvõtt ühele kaubanduse erialale 1990, ühine vastuvõtt teaduskonda ja spetsialiseerumine pärast II kursust, instituutide loomine 1992, nende uus ümberkujundamine 1996) mõjutasid EKÜSi Hermes (selle asemel tegutseb 2.04.1997 loodud majandusteaduskonna vilistlasühing – MTÜ Hermes) ja kaubandusõppejõudude (eriti Ivar Siimoni) vahetut aktiivset suhtlemist üliõpilastega. Eestis iseseisvumisel osales Ivar Siimon aktiivselt IME kaubanduse programmide, tarbijakaitse- ja kaubandusseaduse algvariantide koostamisel, avaldas (23.06.1988) üleskutse moodustada TÜ majandusteaduskonna rahvarinde tugigrupp (soovijaid oli 26) ning töötati välja tegevusplattvorm (Perearhiiv), tegeles agaralt turumajandusliku õppe- ja teaduskirjanduse hankimisega kateedrile ja teaduskonnale, otsis selleks sponsoreid, tegeles raha taotlemisega kirjanduse ostmiseks (Viires 2015), juhendas Soome Vabariigi Heinola Ärikolledži üliõpilasgruppi Eestis (1991), tutvustades sh ettevõtteid, Tartut ja Lõuna-Eestit.

1993. aastast sai Ivar Siimoni uuteks õppe- ja teadustöö valdkondadeks *turismindus* ning *tooted ja toodangustrateegiad*. Ta stažeeris Eesti Turismiametis ja suuremates turismifirmades (AS Estonian Holiday, Herman Travel), osales oktoobris 1994 Viini Majandusakadeemia turismialastel seminar-õppustel Tallinnas. Pidas *venia legendi* teemal „*Turismindus ja regionaalne turismipoliitika*“ (26.10.1994), mis näitas, et ta on jõudnud tema jaoks uues ainevaldkonnas igati arvestatavale tasemele (TÜ arhiiv). Aitas kaasa Lõuna-Eesti Turismikeskuse loomisel. Turismialaste ainete õpetamisega alustas I. Siimon Pärnu Majanduskoolis, olles turisminduse eriala jaoks esimene teaduskraadiga õppejõud. Samas osales ta aktiivselt kolledži loomises, nii koostöös Pärnu kolleegidega kui ka TÜ majandusteaduskonna *toetusgrupis*. Kuna uue valdkonna ained olid ka ülikooli ärijuhtimise diplomiõppe ja turunduse eriaine õppekavas, hakkas ta koostama õppevahendeid. Esimene oli „*Turisminduse alused*“, Tartu 1996. Saksakeelse õppe- ning teaduskirjanduse kasutajana oli I. Siimonil suur huvi eestikeelse terminoloogia kujundamiseks. Siinkohal üks näide: ta selgitas ja võttis kasutusele mõisted *turismimajandus*, *turismindus* (*turismitööstuse* asemel) ja *turismiteenus* (*turismitoote* asemel). Seda kõike suutis ta teha vaatamata rasketele aegadele (poja surm 1994, venna surm 1995).

Ivar Siimoni on iseloomustatud sõbraliku, inimliku, taktitundelise, abivalmi, suhtlemisaldis inimesena. „Ivar oli hea kõneleja, kes tõi alati kujundlikke näiteid ning armastas rääkida ka väikseid nalju või asjakohaseid anekdoote tõsisemate teemade sisse. Avalike esinemistega tuli ta kenasti toime. Kui kateedri koosolekutel anti ootamatult sõna arvamuse

avaldamiseks arutatava probleemiga lähemalt kokku puutuvatele inimestele, siis suutsid vähesed oma seisukohti nii ladusalt ja loogiliselt selgitada kui Ivar.“ (Mauring 2016) „Ivar oli optimistlik inimene, ei juhtunud kuulma kurtmist, kirumist, hädaldamist, ta pigem julgustas või lohutas – küll kõik laabub, saab korda. Erilisel on meelde jäänud Ivari abivalmidus kolleegina ja sõbramehena. Autoomanikuna sõidutas ta vajadusel meid või võttis kaassõitjaks teaduskonna üritustele.“ (Viires 2016) Isikupära avaldus ka nt jalutuskepisi (ilus mahagonivärvi) koolipõlves saadud sporditrauma tõttu, huumorimeeles, autosõidu maneeris, suhtlemises, loovuses. Ivar oli oma iseloomulike elavate žestidega suhtlemisaldis kõigiga (üliõpilased, kolleegid, sõbrad, Pangodi naabrid, sealne külakogukond). Loovus ilmnis „oma“ tehnoloogiate viimistlemises ja propageerimises, nt sõiduauto kerelt roosteplekkide eemaldamiseks; suitsuahju ehitamiseks jne.

Ivar Siimon oli mitmekülgne. Kolleegid Taaralinnas kirjutasid tema 50. sünnipäeva õnnitluspöördumises: lugupeetud koolmeister, endine suurtükiväelane, praegune ehitaja, aednik ja muidu üks tõsine eesti mees (Perearhiiv). Ja alati sihikindel, võitleva loomuga, kes võitles tegusalt lõpuni. Juunis 1998 osales Värskas majanduspoliitika rahvusvahelisel teaduskonverentsil, töötas oma kavandatava õppevahendi kallal. Kuni oktoobri keskpaigani viis läbi õppetööd Tartu Ülikoolis ja TÜ Pärnu kolledžis. Perearhiivis on I. Siimoni oma käega täidetud tööarvestusleht, mille viimase sissekande kohaselt viis ta läbi õppetööd aines *Turunduse alused* ärijuhtimise ning turismi- ja hotelliettevõtluse 2. kursuse üliõpilastele. Ta ei olnud loobunud ka mõttest sõita Viinusesse konverentsile, mille toimumise ajaks viidi ta aga juba haiglasse. P. Viires (2016) meenutab: „Viimasel kohtumisel kopsuhaiglas oli hämmastav tema elutahe, töötahe ja optimism. Ivaril olid haiglas kaasas materjalid ja kirjandust, ta viipas voodikapi sahtli suunas ja ütles, et peab tööle hakkama.“. Paar viimast Ivari käega kirjutatud lehte on perearhiivis. Mõned viimased lõigud lubas ta siiski minul kodus tõlkida ja rõõmustas, kui nägi seda osa ka arvuütrükina. Õppevahend „*Tooted ja tootestrategieid*“ (toimetanud A. Siimon, kaasautorid Rein ja Rünno Lumiste) ilmus postuumselt 2000. aastal.

Ivar-Jüri Siimon lahkus meie hulgast 20. novembril 1998.

Kasutatud allikad

Adamson, A. 2017. Ivar Siimonist õppejõuna. Tartu. Käsikiri.

Evert, J. 2016. Meenutusi dotsent Ivar Siimonist. Tartu. Käsikiri.

Mauring, T. 2016. Mälestusi Ivar Siimonist: Tartu. Käsikiri.

Krinal, V. 1999. Tartu Ülikooli majandusteaduskonna minevikust ja tänapäevast. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus.

Tartu Ülikooli majandusteaduskond 70/40. 2008. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus.

TÜ arhiiv. Ivar-Jüri Siimon (TRÜ). Üliõpilase isiklik akt 29.06.1960–13.06.1965 (53 lk). Isiklik toimik 21.05.1965–20.11.1998 (207 lk). Rektoraadi kantselei toimik 30.04.1968–27.06.1973 (199 lk).

Türk, K. 2017. Mõtteid Ivar Siimoni mälestusartiklile. Tartu. Käsikiri.

Viires, P. 2016. Mälestusi Ivar Siimonist. Tartu. Käsikiri.

Jaanuar-juuli, 2017

Aino Siimon